

Двѣ Сестри

Баба баби говорила:

«Слушай, сестро, моята рѣчъ!
Сжъсъ реформи и сжъсъ правди.
Не щъшь идениъ надалечъ.
Объщавай колко можешъ,
Ала нищо не прави;
Затжпявай свойте дѣца
И слѣпи ги остави.
Ако можешъ, ти ги скарай,
Да са гризатъ по цѣль день;
А ти живѣй, надъ тѣхъ владай...
Земи примѣръ барь отъ менъ!
Азе имамъ два юнака,
Що подциратъ мойятъ плѣтъ...
Андрашия и Деака
Не щешъ найдешъ по цѣль свѣтъ!
Избери си и ти таквизъ
Шарлатане, подлеци,
Па избери за свой девизъ:
«Правата сѫ мжртвеци»!».

Баба баби отговаря:

«Слушамъ, сестро, твойятъ гласъ,
Ала нищо не помога,—
Наближава смѣртни часъ!
Надѣяхъ са на Алия,
Да ми царство нарѣди,
А той прави позория
Сжъсъ фенерските бради!»